

Zuhlídała tam jonáka,
od regementu vojáka:
Pod' sem miľé, pod' sem trošku,
zvihni na mĕ trávy nošku!

Ja hned' se ho vyptávała,
co tam její miľé dělá:
Tvŭj miľé se už oženił,
já sem na jeho svadbĕ był.

Co mu zkážeš, Andulčičko,
červená, bílá rŭžičko?
Zkážu já mu toli ščestí,
co je v tem hájíčku lĕstí.

Pošlu mu toli hubiček,
co je na nebi hvĕzdíček.
Za to, žes dobré mľuviła,
za to budeš moja miľá.

103. c)

Z Viškovce u St. Hrozenkova.

Mírnĕji.

Kedz sa mi-ľý na voj-nu brał, svo-jěj mi-ľěj tak po-ve-dał,

a - by se len ne-vdá - va - ĺa sedjom ro-kóv naň ča - ka - ĺa.

Kedz sa miľý na vojnu brał,
svojěj miľěj tak povedał,
aby sa len nevdávała
sedjom rokóv naň čakała.

A kedz boło v sedmĕm roce,
žala trávu pri potoce,
uvidzĕla tam ísc pána
od vojákóv kapitána.

Vitám vás, vojáčku, z vojny!
Čo tam robí ten mój miľý?
Čo by robił, on sa žení,
boł som na jeho veselí.

Čo mu, miľá, čo vinšuješ
kedz ho tak vernĕ miľuješ?
Vinšujem mu telko zdraví,
čo je v tom potoku trávy.

Čo mu, miľá, čo vinšuješ,
kedz ho tak vernĕ miľuješ?
Vinšujem mu tolik złata,
čo je v tom potoku blata.

A čo mu ešče vinšuješ,
kedz ho tak vernĕ miľuješ?
Vinšujem tolik hubiček,
čo je na nebi vězdziček.

Čo že mu ešče vinšuješ
kedz ho tak vernĕ miľuješ?
Vinšujem své srdce vernĕ,
aby prišel brzo ke mnĕ.

Bys boła zle hovoriła,
boła bys tu smrc zkusiła,
za to že's galánka verná,
za to budzĕš ženka moja.